

det meget disputabelt og kan ikke begrundes derved, at man vedtager en Forretningsorden, som forudsætter, at en forenet Rigsdag ikke kan sammentræde, uden under Ledelse enten af Folkethingets eller Landstingets Formand. Den eneste Grund, som man har paaberaabt sig for Nødvendigheden af den foreslaaede Form for Forretningsordenen, er den, at man ellers ikke har nogen Regel, hvorefter Forhandlingerne kunne ledes; men den Omstændighed kan ikke gjøre Udslaget. Jeg troer just, at man ved at antage den foreslaaede § 1, risikerede, at man fik en Regel, som aldeles ikke blev brugbar i den følgende Tid. Paa den anden Side troer jeg ikke, at nogen stor Banffællighed kan være tilstede, fordi man ingen Regel har; jeg troer ikke, at man af det, der er foregaaet, fordi den nærværende forenede Rigsdag, da den traadte sammen, ikke havde nogen Forretningsorden, har Grund til at udarbejde Forretningsordenen paa den foreslaaede Maade. Da der var Spørgsmaal om, hvorledes den nærværende forenede Rigsdag foreløbigt skulde ledes, var jeg den Eneste, der tvivlede om, hvorvidt det var afgjort rigtigt, at det Medlem, der var det ældste blandt samtlige Medlemmer, skulde lede det første Formandsvalg; det forekommer mig, at det kunde have nok saa god Analogie for sig, at det blev bestemt ved Lodtrækning mellem det ældste Medlem af Folkethinget og det ældste Medlem af Landstinget, hvilket af disse To der skulde foretage de indledende Skridt; men det blev tilfældigvis mig, at Aldersformanden i Folkethinget fandt, at det tilkom mig, og at dette ogsaa var den almindelige Mening i begge Thing. Jeg fandt ogsaa, at dette i sig selv var mere naturligt, og, da jeg erfarede, at det var almindeligt erkjendt, deels af mundlige Meddelelser fra Formanden for Landstinget, deels af en Skrivelse, jeg modtog fra Formændene for begge Thing, saa fandt jeg det ikke påseende, at gjøre nogen Ophævelse derom. Jeg var vel fra først af betænkt paa at forelægge den Tvivl, der var opstaaet hos mig, for det samlede Thing; men det forekom mig at være noget søgt, og derfor vilde jeg ikke indlade mig derpaa, men fremtraadte som den, der præsumtivt var nærmest til at foretage dette

Skridt; men naturligtvis havde Forsamlingen havt god Leilighed til at erklære sig, dersom den dertil maatte have fundet nogen Anledning. Jeg skal endnu bemærke, at der ogsaa ere andre Paragraffer i Grundloven, hvor efter forenede Rigsdage kunne sammentræde, hvor man heller ikke kunde antage det nødvendigt, at der paa den Tid eksisterede Formand for et Folkething og for et Landsting; men, da jeg troer, at de Grunde, jeg har anført, ere tilstrækkelige, skal jeg ikke vidtløftiggjøre Sagen ved at gaae ind paa at analysere andre Paragraffer i Grundloven.

Ordføreren (Blechingsberg). Det Undringsforslag, som for Tiden foreligger, gaaer ud paa, at Udvalgets Udkast til en Forretningsorden for den nu sammentrædte forenede Rigsdag ikke skulde bifaldes i sin nærværende Skikkelse, men først omdannes til en Forretningsorden for den nu sammentrædte forenede Rigsdag og følgelig afsændres saaledes, som denne Rigsdags særlige Bestemmelse tilfiger. Jeg erklærer i den Anledning paa Udvalgets Vegne, at vi netop have udarbejdet dette Udkast som en Forretningsorden for den nu sammentrædte forenede Rigsdag, og, dersom vi ikke havde stillet os den Opgave, veed jeg ikke, hvad vi egentlig skulde siges at have gjort i den Egenskab, som Rigsdagen har overdraget os. Jeg mener derfor, at, dersom det Forslag, som foreligger, vandt Rigsdagens Bifald, saa vilde Følgen kun være, at, dersom Sagen gik tilbage til det samme Udvalg, saa vilde vi formodentlig atter forelægge Udkastet saaledes, som det nu seer ud, med den Erklæring, at vi ikke kunde levere et Udkast til Brug for nærværende forenede Rigsdag af andet Indhold, og dersom man altsaa vil udrette Noget ad den Vej, som er antydnet, saa seer jeg ikke rettere, end at der maatte nedfattes et andet Udvalg, som opfattede det Spørgsmaal, der foreligger, paa en anden Maade, end vi gjøre. Jeg tillod mig ved den foreløbige Behandling af Sagen at yttre, at, idet vi naturligtvis vilde udarbejde en Forretningsorden for den nu sammentrædte forenede Rigsdag, havde det tillige staaet for vor Tanke, at det Arbejde, der leveredes, kunde afgive et Materiale, der